

kaostamise ja öölokaalide avamise loa. Siia-
maani kehtiva seaduse järgi oli linna- ja vallavoli-
kogudel õigus keelata viinamüüki ja joogikohtade
avamist vastava linna resp. valla piirides; sama võidi
teha vastava omavalitsusüksuse piirides rahvahääle-
tuse teel. Seda õigust kasustas viimaseil aastail 45
valda, s. o. $\frac{1}{8}$ kõigist valdadest. Nüüd kustutati vastav
paragrahv seadusest ja tühistati ka kõik senised keelu-
otsused. Nagu E. Karskusliidule saabunud andmeist
näha, on seisukord keeluvaldades olnud hea (need
pole mitte ainult mereäärsed vallad, kuhu salapiiritus
sisse tungis) ja keelu tühistamine kohtadel tekitanud
rohkesti nurinat.

Siiamaani nõudis seadus alkoholijoogikohtade sul-
gemist hiljemalt kell 12 öösel (teatrite einelaudades ja
suvituslinnades kl. 1 öösel). Uus seadus võimaldab
nende lahtihoidmise kl. 1-ni öösel, üks osa kallimalt
maksustatud restorane (nn. öölokaalid) võib aga olla
avatud kl. 6 hommikul.

Need kavatsused olid päevakorral juba mõnda
aega. Riigi tulud alkoholimonopolist olid viimasel
ajal tunduvalt vähenenud, sest rahval ei jätkunud
selleks enam nii palju raha. Aktsiisivalitsusel olid
juba mõnda aega päevakorral kavatsused alkoholi-
müüki laiendada. Siia maani ei läinud korda neile
kavatsustele saada tarvilikku enamust, nii et neid tuli
järjest lükata edasi. Nagu aruandest nähtub, on joo-
mine ja sellest saadavad riigi tulud 1934. a. teisel poolel
tõepoolest suurenenud ligikaudu $\frac{1}{5}$ võrra. Alko-
holi müügikohtade arv tõusis 1. juu-
list 1. okt-ni üksi 370 võrra. Kuidas see
end rahva elujõu ja kultuuriliste püüete suhtes tunda
annab, selgub edaspidi. Kindlasti sunnib elu seda
küsimust võtma tõsisemalt sel juhul ja seal, kui ja kus